

HELD

Een kort toneelspel

door

JIM LAFERE

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V. – 2000 Antwerpen

Tel: 03 366 44 00

E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HELD** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **JIM LAFERE** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot D/2023/0220/012
ISBN 9789038516837

Copyright: © 2023 Toneelfonds J. Janssens bv

Internet: www.toneelfonds.be
E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van **TONEELFONDS JANSSENS** te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van **TONEELFONDS JANSSENS** te Antwerpen.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij **TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen**

Telefoon 03 366 44 00

Website: www.toneelfonds.be

Email: rechten@toneelfonds.be

IBAN: BE37 3631 4081 3728 BIC: BBRUBEBB

Geen enkele andere instantie dan TONEELFONDS JANSSENS heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering:

Aankoop van minimaal 3 tekstboekjes bij de uitgever.

Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be.

Zie ook de brief, welke u bij aankoop van de scripts heeft ontvangen (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of informeer ons via de mail/per post. Bij vragen kunt u bij ons informeren. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens. Eventueel extra voorstellingen dienen uiterlijk 1 dag voor de dag van de opvoering te worden aangegeven.

U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Aanvraag vergunning tot HER-opvoering(en):

1. Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be of via de mail/per post met uw gegevens naar Toneelfonds Janssens. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens

2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen vier weken voorafgaand aan de voorstelling. Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten NEDERLAND: I.B.V.A. HOLLAND BV, afd. Auteursrechten, Postbus 363, 1800 AJ Alkmaar Telefoon (072) 5112135 – info@ibva.nl. Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONAGES

(1à2 dames – 1à2 heren)

MAN, (Steve). ± 45 jaar. Hij is samen met Mary. Hij redde als jonge brandweerman iemand uit de WTC-torens (9/11). Hij heeft een hoge dunk van zichzelf.

VROUW, (Mary). ± 45 jaar. Zij is samen met Steve. Ze was zeer gelukkig met Steve, maar de aanslag op de WTC-torens heeft veel doen veranderen in haar leven.

JOURNALIST(E). Deze persoon kan zowel een man als een vrouw zijn en eender welke leeftijd. Deze persoon komt Steve interviewen naar aanleiding van het 20-jarig jubileum van de aanslag op de WTC-torens.

DECOR

Huiskamer met in het midden een tafel en drie stoelen. Eventueel kan een zetel of stoel aan de cour-kant geplaatst worden. Aan de jardin-kant een kastje waar de nodige attributen inliggen.

(We bevinden ons in een huiskamer. Aan de ene kant van de tafel zit een vrouw te breien. Zij zit met haar aangezicht naar het publiek. Ze blijft bezig zonder de man aan te kijken. De man zit aan de andere kant van de tafel en leest de krant.)

Scène 1

MAN: Koffie?

(vrouw antwoordt niet)

Wil je koffie?

VROUW: Nee, ik drink geen koffie.

MAN: Sinds wanneer drink je geen koffie meer?

(vrouw negeert haar man, man staat recht en neemt een kop koffie, kijkt nogmaals naar de vrouw, probeert haar blik vruchteloos te vangen. Gaat terug zitten)

Straks krijgen we bezoek.

VROUW: Ah ja?

MAN: Er komt een journalist.

VROUW: Een journalist of journaliste?

MAN: Maakt dat uit?

VROUW: Voor mij niet, maar voor jou wel.

MAN: Wat bedoel je daar mee?

VROUW: Niets. Helemaal niets. Vergeet maar dat ik iets zei.

MAN: 't Is al goed.

VROUW: 't Is al goed... Komaan, Steve, je weet zelf hoe gevoelig je daar aan bent. En als de journaliste, op hoge hakken en kortgerokt, ook nog eens halflang blond haar, een C-cup en maatje 36 heeft, zijn we helemaal happy, of niet.

MAN: Je weet goed genoeg dat jij voor mij de enige zal zijn en blijven.

VROUW: En al die anderen dan? Waarom kwamen zij toen, en -eerlijk is eerlijk- waarom gingen ze ook weer? De één na de ander...

MAN: Toen was anders. De situatie was toen helemaal anders. Je kan en mag dat niet vergelijken.

VROUW: Oei... heb ik een gevoelige snaar geraakt?

MAN: Waarom ben je zo prikkelbaar?

VROUW: Het probleem is, denk ik, dat ik ze niet begrijp. Want weet je, ik begrijp ze echt niet.

MAN: Over wie heb jij het nu eigenlijk?

VROUW: Over de vrouwen waarop je een aantrekkingskracht uitoefende. Steve, de supermagneet. Hoe langer en hoe meer ik je bekijk en ken, hoe minder ik er van begrijp.

MAN: Bedankt! Denk ik.

VROUW: Graag gedaan. Waarom wilden ze zo graag met jou de lakens delen?

MAN: Het is genoeg geweest.

VROUW: Wat zagen ze in jou?

MAN: Kan je hierover ophouden?

VROUW: Wat had jij hen toen eigenlijk te bieden?

MAN: Stop!

VROUW: Onze adonis, onze macho, onze koelbloedige. Dat laatste mag je echt letterlijk nemen. Een ijsklomp in bed gaf nog meer warmte dan jij.

MAN: Allez vooruit, we smijten weer met complimenten.

VROUW: En dan hebben het nog niet gehad over de prestaties in datzelfde bed.

MAN: Komaan!

VROUW: Geen enkel uithoudingsvermogen. Het nationale gemiddelde van 5.5 minuten... daar kwam jij lang niet aan. Eerder 120 seconden... net genoeg tijd om te bedenken wat er die avond op het menu zou staan.

MAN: Wat heb jij vandaag?

VROUW: En orale seks, dat was helemaal een marteling. Jouw tong kan je best vergelijken met schuurpapier.

MAN: Hou op!

VROUW: GROVE KORREL!

MAN: Op het moment zelf klaagde je toch niet!

VROUW: Toneel, Steve, allemaal toneel. Lay back and think of England. Maar dan met een beetje spektakel. The show must go on.

MAN: Oké, ik heb het begrepen. Dames en heren, en de Oscar voor beste actrice gaat dit jaar naar... Mary

VROUW: *(breiwerk stelt Oscarbeeldje voor)* Dank u wel, dames en heren. Deze erkenning is volledig onverwacht. Ik had nooit van mijn leven gedacht dat deze mij zou toekomen, maar als ik het nader bekijk, heb ik hem wel verdiend. Ik moet toegeven dat de opnames een serieuze kwelling waren, zowel mentaal als fysiek. Maar ik zou dit niet alleen hebben kunnen realiseren. Achter elke vrouw staat een sterke man. En daarom zou ik vooral mijn man Steve enorm dankbaar moeten zijn, voor het scenario. Ik kan u verzekeren: zo'n verhaal verzint niemand. Zelfs Steve niet. Hij pusht je tot het uiterste. Hij haalt het onderste uit de kan. Hij gaat steeds nog dat kleine beetje verder. Of eigenlijk...hij martelt je gewoon tot je niet meer kan en languit op de grond ligt en alleen nog maar kan huilen ... huilen ... huilen...

MAN: Genoeg pathos, volgende categorie! Mary, het moet wel geloofwaardig blijven.

VROUW: De mensen zouden eens moeten weten, Steve.

MAN: Ik denk dat de mensen voorlopig voldoende drama gezien hebben.

VROUW: Ooit zal de dramatische waarheid aan het licht komen Steve. Wacht maar af. Ooit zal iedereen de échte toedracht van het verhaal kennen.

(Muziek: 10 sec. – Verduisteren)

Scène 2

VROUW: Wat komt die journalist trouwens doen? Kunnen ze jou niet met rust laten? Moet alles na al die jaren weer opgerakeld worden?

MAN: Maar dat is het hem juist. Twintig jaar na 9/11 willen ze weer wat aandacht voor deze gebeurtenis: dit moet in het collectieve geheugen van de mensen gegrift worden. 9/11 mag nooit vergeten worden. Dus gaan ze op zoek naar mensen die deze dag van dichtbij hebben meegemaakt. Terug naar de verhalen, terug naar de mensen van toen. De jeugd mag niet vergeten wat er toen gebeurd is.

VROUW: En daarvoor komen ze jou dan opnieuw opzoeken.

MAN: Ja! Vanzelfsprekend Mary.

VROUW: Dan kan je weer in je heldenrol kruipen. Net als toen.

MAN: Ik was toen, op dat moment, ook een echte held.

VROUW: Daar wel.

MAN: Ik ben wel in dat brandend gebouw naar binnen gegaan, Mary. Al de rest van mijn collega's wilden niet. Te bang. Bang voor hun eigen leven. Het was mijn plicht. Mijn godverdomde plicht. En ik heb er geen spijt van gehad. Die dag heb ik gedaan wat ik moest doen. Ik ben terug naar binnen gegaan, tussen de vlammen, de vallende brokstukken, de lijken. Ik heb Roger Addams uit dat gebouw gehaald Mary. Roger Adams... dààr zal ik nooit spijt van hebben. Nooit.

VROUW: Roger Addams ...

MAN: Ja, Roger Addams. Jonge vader van 2 kinderen. Werd in oktober toen opnieuw vader. Hij zou zijn vrouw Rachel achter gelaten hebben, hoogzwanger van hun derde dochter. Zijn dochtertjes... herinner je je hen nog? Die gezichtjes? Die blonde krulletjes, net zoals hun papa? Met grote blauwe ogen...

VROUW: Ja ja... wat waren hun namen ook al weer?

MAN: Cindy, Tiffany en Courtney.

VROUW: Verschrikkelijk. Hoe kon ik het vergeten!

MAN: Ja, hoe kon je het vergeten. Ze sturen ons elk jaar een kerstkaart. Al die jaren, een kerstkaart. Nooit één jaar overgeslagen sindsdien.

VROUW: Elk jaar weer opnieuw die kerstkaart. Die foto van het voltallige, happy gezinnetje. "Roger, Rachel, Cindy, Tiffany en Courtney wensen jullie een fijne kerst en een gelukkig nieuwjaar. Wij zullen nooit vergeten wat je voor ons gedaan hebt". Alle vijf even blond, met blauwe ogen. The American dream ... met hond.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

bestellen@toneelfonds.be

03 3664400

**TONEEL
FONDS** **ANSSENS**
Voor de juiste keuze